

skulde opfylde de Betingelser, som her staae, vilde han i de fleste Tilfælde komme til at sidde i ringe Aar. Bondestanden vil deraf see, at der ei formeget maa speculeres paa en gunstigere Fremtid, men at den bør kjøbe strax, naar den kan kjøbe, den bør ei holde sig tilbage, men benytte Tiden. Den maa holde sig til Godseieren, som deler Stilling, Bel og Bee med den, og af dennes Velvillighed og den fælles gode Forstaaelse erholde, hvad den ei kan opnaae ad anden Veie. Dernæst ville de overbevise Godseieren og flere Andre om, at det ei nytter at fastholde med Stivhed et eensidigt, nu umuligt og ufornuftigt gammelt juridisk System, at der maa gjøres Concessjoner, og at Staten kan og vil fordre disse, og at de kunne gibes uden at krænke virkelige Rettigheder, sand Retfærdighed og den Eiendomsret, hvorpaa Statens Grundpiller hvile. Endelig ville de vise Regjeringen og Ministeriet, at Noget maa gjøres, at det ei er muligt at udfatte den første og vigtigste Sag i Landet længe, eller overlade den til sig selv; men at Ministeriet her maa træde ordnende, styrende og ledende til. I dette Haab stemmer jeg for Loven, selv saaledes som den nu seer ud.

Eschering: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Der er en anden Rigsdagsmand, som tidligere har begjert Ordet i samme Anledning. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Raben: En æret Rigsdagsmand, der nys satte sig, var saa god at gjøre mig opmærksom paa, at vi havde en Grundlov; det vidste jeg meget godt, og jeg vidste det saameget mere, som jeg i dette Dieblik har siddet og læst i den, og læst to Paragrapher, hvoraf jeg seer i § 87, at Ingen kan tilpligtes at afstaae sin Eiendom, uden hvor Almeenvellet kræver det, og at han i saa Fald skal have fuldstændig Erstatning, og i § 98, at de omtalte Godser

skulde overgaae til fri Eiendom, men jeg har aldrig læst i Grundloven, at Capitalen skal blive berørt derved. Jeg holder mig til Grundloven og onsker, at alle mulige Fideicommisser vare gaaede over til fri Eiendom, men jeg onsker rigtignok ikke, at Capitalen skal beklippes. Jeg læste endvidere i dette Dieblik i Forhandlingerne om Grundloven, Side 2,765 Linie 40 troer jeg, at man ikke behøvede at frygte, fordi man vilde forandre Fideicommisserne til fri Eiendom, thi man havde ingen sinde tænkt paa at gaae Familiernes Ret for nær.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holsbets Amts 2den Valgkreds har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Eschering: Ja, jeg vilde blot bemærke, hvad Thinget maaskee veed iforveien, at jeg saa godt som ikke har sagt et Ord af det, en tidligere Taler (Wegener) har lagt mig i Munden.

C. S. Hansen: Uagtet jeg med stor Opmærksomhed har lyttet til de Udtalelser, vi idag have hørt fra de to ærede Ministre, som have havt Ordet, saa kan jeg dog ikke andet end aldeles slutte mig til hvad min ærede Sidemand fra Ddenje Amts 5te District (Jespersen) har udtalt. Forsaavidt jeg har stemt for § 5, den Paragraph i denne Lov, som har mødt den stærkeste Modstand, da finder jeg det passende her udtrykkeligt at forvare mig imod, at jeg derved skulde have indrømmet nogen som helst Medieiendomsret for Fæstebønderne til Fæstestederne. Den vægtigste Betænkelse, som der er udtalt imod § 5, hidrører derfra, at man har tillagt dem, som have søgt at gennemføre denne Paragraph, den Plan for Estertiden, naar det øvrige Fæstegods skal afløses, at benytte den samme som et Beviis for, at man havde anerkjendt Fæstereis Medieiendomsret. — Jeg troer nu, at Ingen her i Salen, der har talt for Paragraphen, vedskjender sig denne Anskuelse.